

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος για Αγία Κυριακή: “Να της ομοιάσουμε στην πίστη, στη σταθερότητα, στην ομολογία, στο μαρτύριο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε, χθες, στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής Τ.Κ. Καταφυλλίου, στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, επί τη ιερά μνήμη της Αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Κυριακής.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη ζωή, το μαρτύριο και την ακλόνητη πίστη της Αγίας Κυριακής, καλώντας όλους να ακολουθούν το παράδειγμά της στη ζωή τους. Χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Το ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίον έχει οριστεί για να αναγιγνώσκεται στις μνήμες των μεγάλων μαρτύρων γυναικών, όπως είναι και η υπό της Εκκλησίας σήμερα εορταζόμενη Αγία Κυριακή, και αυτό σημαίνει ότι και εμείς σήμερα συγκεντρωθήκαμε εδώ για να ψάλλουμε την αγία, τους ύμνους της και όλην αυτήν τη διδασκαλία, η οποία χρησιμοποιείται και είναι καταγεγραμμένη για να ξυπνήσουμε την προσωπικότητά της, τα χαρίσματά της, τις δυνατότητες που είχε στη ζωή της και τις οποίες τις αξιοποίησε.

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα λοιπόν που διαβάζεται, είναι από ένα θαύμα του Κυρίου μας. Είναι ένα θαύμα γνωστό, συγκεκριμένο. Είναι μία γυναίκα, μάλλον πρέπει να ήταν Χαναναία, δεν πρέπει να ήταν Ισραηλίτισσα, η οποία για πάρα πολλά χρόνια είχε ακατάσχετη αιμορραγία. Και σε πάρα πολλούς γιατρούς επήγε, όπως λέγει ο ευαγγελιστής Μάρκος που διαβάσαμε το κείμενό του το ιερό σήμερα, και πολλά χρήματα, λέει, δαπάνησε, αλλά δεν μπορούσε να θεραπευτεί.

Άκουγε λοιπόν για τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος edίδασκε και ο οποίος έκανε θαύματα, θεράπευε τους ασθενείς και νιώθοντας την δυσκολία την οποίαν είχε εξαιτίας της ασθενείας της, δηλαδή εθεωρείτο ακάθαρτη, και παράλληλα κανέναν δεν είχε άνθρωπο να την υποστηρίξει και να προστρέξει σε αυτό της το πρόβλημα.

Γι' αυτό λοιπόν με πολλή πολλή ταπείνωση, δεν περίμενε να δει τον Κύριο, να Τον συναντήσει και να μιλήσει μαζί Του και να Του ζητήσει να την κάνει καλά. Ήταν μέσα της πεπεισμένη εξαιτίας της πίστεώς της, για όλα αυτά τα οποία άκουγε για τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό, ότι εάν, λέει, ακουμπήσω μόνο το ένδυμά Του θα γίνω καλά, θα θεραπευτώ.

Και πράγματι, ο Κύριος όταν τον συνάντησε ο εκατόνταρχος, ο Ρωμαίος, ο ειδικολάτρης και του είπε να θεραπεύσει τον δούλο του – εχθές διαβάσαμε αυτό το ιερό κείμενο του Ευαγγελίου – και του είπε ότι Εγώ θα έρθω στο σπίτι σου για να θεραπεύσω τον υπηρέτη σου, ο κόσμος ήταν πολύς γύρω Του και συνέθλιβον, λέγει, αυτόν πάντες, τον στρίμωχναν τον Κύριο, έπεφτε ο ένας πάνω στον άλλον. Μέσα σε αυτήν λοιπόν την αναταραχή, πάει και αυτή η γυναίκα η ασθενής και ακουμπάει το ρούχο του Κυρίου. Και μάλιστα γράφει ο ευαγγελιστής ότι παραχρήμα εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, αμέσως λέγει σταμάτησε να φεύγει αίμα από τον οργανισμό της.

Όμως, ο παντογνώστης Κύριος γνώριζε τις σκέψεις και την καρδιά αυτής της γυναίκας, η οποία ήταν ασθενής. Και όχι μόνον αυτό, αλλά επειδή ήρθε για να σώσει τους ανθρώπους και να προσφέρει την Θεϊκή Του δύναμη σε όλους εμάς, κατανόησε ότι είχε φύγει η δύναμη από πάνω Του.

Γι' αυτό και στράφηκε στους μαθητές Του και τους λέγει: Ποια είναι αυτή που με ακούμπησε; Βγήκε δύναμη από πάνω μου. Και του λένε οι μαθητές πολύ φυσιολογικά, αυτό που θα απαντούσε ο καθένας από εμάς και η καθεμία: Κύριε, του λέει, βλέπεις τον όχλον συνθλίβοντά σε και λέγεις τίς μου ήψατο; Ο ένας λέει πέφτει πάνω σου και ο άλλος ακουμπάει και ο άλλος στριμώχνεται και εσύ λες ποιος σε ακούμπησε;

Εκείνος όμως ήθελε βλέποντας σε αυτήν τη γυναίκα, με το βλέμμα Του και όχι μόνο με το βλέμμα των ματιών Του αλλά με το βλέμμα της ψυχής Του, να συναντήσει την ψυχή αυτής της γυναίκας, η οποία ήταν βεβαία ότι ο Κύριος θα την θεραπεύσει, για να την κάνει να έρθει κοντά Του.

Ο Χριστός αυτό κάνει πάντοτε. Το θέμα μας δεν είναι να μας θεραπεύει ο Χριστός. Το θέμα μας είναι να μπορούμε να είμαστε κοντά στον Χριστό, να ζούμε τον Χριστό. Διαβάζεται αυτό το ευαγγελικό ανάγνωσμα στις μνήμες των μαρτύρων γυναικών για να δούμε την πίστη αυτής της γυναίκας, αυτή τη μεγάλη πίστη, ότι μπορούσε μόνο ν' ακουμπήσει τον Χριστό και να γίνει καλά.

Μα και η Αγία Κυριακή, ένα εικοσάχρονο κορίτσι, την εποχή εκείνη των μεγάλων διωγμών, δεν ήταν πλήρης πίστεως μέσα στην καρδιά της; όταν αψηφούσε τα βάσανα, τα μαρτύρια; Πόσες φορές την χτύπησαν, πόσες φορές την έριξαν στη φυλακή, πόσες φορές της δημιούργησαν πόνο και θλίψη στην καρδιά της και όχι μόνον! Αποκεφάλισαν και τους δύο γονείς της, τον Δωρόθεο και την Ευσεβία μπροστά της, για να την αναγκάσουν να αρχίσει να πιστεύει στα είδωλα και να πάψει να πιστεύει στον ζώντα και αληθινό Θεό, τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό.

Όμως η πίστη της ήταν ακλόνητη, ήταν σταθερή, όπως σταθερή ήταν και αυτής της αιμορροούσας γυναίκας. Ήταν σίγουρη ότι θα ακουμπήσει τον Χριστό και θα θεραπευτεί. Μα και η Κυριακή ήταν σίγουρη ότι η πίστη της εις τον Ιησού Χριστό, θα την ενδυναμώνε και ο Χριστός το έκανε.

Την πρώτη φορά που την έβαλαν στη φυλακή, ο ίδιος παρουσιάστηκε, την θεράπευσε από τα τραύματά της, από τους πόνους της και της λέγει: Κυριακή, μη στενοχωρείσαι, είμαι κοντά σου, είμαι μαζί σου.

Κυριακή, ήταν καρπός προσευχής η γέννησή της. Δεν έκαναν παιδιά οι γονείς της και ήταν πλούσιοι και ευγενείς. Ήταν καρπός προσευχής η γέννησή της και γεννήθηκε Κυριακή ημέρα, γι' αυτό και την ονόμασαν Κυριακή. Γιατί ήταν δώρο του Κυρίου εις τη ζωή τους.

Εθανάτωσαν λοιπόν τους γονείς της μπροστά της για να την κάμψουν κι εκείνη να αρνηθεί, αλλά παρέμεινε σταθερή στην πίστη της.

Για να σκεφτούμε εμείς, με όλες αυτές τις καθημερινότητες τις οποίες έχουμε στη ζωή μας και την κοινωνία μας, την επικοινωνία μας και τη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους, πόσο σταθεροί είμαστε στην πίστη μας, πόσο δεν συσχηματιζόμαστε στα πράγματα του κόσμου και των ανθρώπων και γινόμαστε ένα με αυτούς μέσα σε μια απέραντη δαιμονιώδη κατάσταση, μέσα σε μια απέραντη κόλαση.

Μας απασχολεί το ένα, μας απασχολεί το άλλο, μας απασχολεί το άλλο... Δεν μας απασχολεί η σχέση μας με το Θεό. Δεν μας απασχολεί η ζωντανή κοινωνία μας με τον Θεό, για να μπορούμε δηλαδή να αλληλοπεριχωρούμαστε με τον Θεό και να πούμε πράγματι αν τον ακουμπάω τον Θεό, σώζομαι, όπως είπε η αιμορροούσα γυναίκα.

Μα εμείς δεν έχουμε μόνο τη δυνατότητα να ακουμπάμε τον Θεό, εμείς έχουμε τη δυνατότητα να παίρνουμε τον Χριστό μέσα μας, τελούμε Θεία Λειτουργία και πρέπει να κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, για να είναι μέσα μας ο Χριστός, για να συνυπάρχει μαζί μας και εμείς να συνυπάρχουμε με Εκείνον, να γινόμαστε θεοηδείς άνθρωποι, χαριτωμένοι άνθρωποι.

Γι' αυτό και ξέρετε, επειδή η πίστη μας, όσοι είναι, αν είναι, κι αυτοί που είναι είναι χλιαρή, δεν είναι δυνατή πίστη. Δεν πιστεύουμε πραγματικά, γι' αυτό και ταλαιπωρούμαστε. Ασθένειες, στεναχώριες, πτώσεις, δυσκολίες μέσα στην καθημερινότητά μας. Γιατί; Γιατί η σκέψη μας και το μέλημά μας είναι φάγομεν,

πίομεν, αύριον γάρ από θρίσκομεν. Δεν μας ενδιαφέρει κάτι άλλο. Πώς θα περάσουμε καλά, πώς θα βουλευτούμε. Μαρτυρία Χριστού, ούτε στην καρδιά μας μέσα δεν κάνουμε, αλλά ούτε και στη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους και μέσα στην κοινωνία.

Κι ήρθαμε λοιπόν σήμερα, να τελέσουμε την Θεία Λειτουργία και δεν κοινωνήσατε. Ήρθατε να τιμήσετε την Αγία Κυριακή. Τι τιμή είναι αυτή; Αν σκεφτούμε αυτό το οποίο διδάσκει η Εκκλησία. Τιμή μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος. Όταν τιμάμε λέει τους μάρτυρες πρέπει να τους μιμούμαστε, αλλιώς δεν έχει νόημα.

Για να σκεφτείτε και τούτο: Εγώ είμαι και προήλθα από τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, ο κάθε ένας από εμάς και η καθεμία από εσάς, προήλθαμε από κάποιους και φέρουμε το αντίτυπο των γονέων μας στο πρόσωπο, στον χαρακτήρα, στις σχέσεις, στις κινήσεις, μαρτυρούν δηλαδή την προγονική μας κατάσταση. Μα, εμείς, ουσιαστικά δια των γονέων μας, που συνδημιούργησαν εμάς μαζί με το Θεό, αναγόμεσμε εις τον Θεό. Αναγόμεσμε εις τον Θεό εκεί ανεβαίνουμε.

Γιατί; Γιατί από εκεί προήλθαμε.

Άρα λοιπόν αυτή **η σχέση Θεού και ανθρώπου είναι αμφίδρομη**. Ο Θεός κατεβαίνει, είναι ανάμεσά μας, μπορεί μια αιμορροούσα γυναίκα να τον ακουμπά και να θεραπεύεται, μπορεί μια μάρτυς Κυριακή να ενδυναμώνεται από Αυτόν, αλλά και παράλληλα με αυτές τις κινήσεις και τις σχέσεις ο Θεός μας αναγάγει στον ουρανό, μας κάνει πολίτες της βασιλείας του, μετόχους Θείας δόξης, να βρισκόμαστε με τον Θεό, να γνωρίζουμε τον Θεό, να έχουμε σχέση ουσιαστική με τον Θεό.

Έτσι έκανε η Αγία Κυριακή. Γι' αυτό και ένα κορίτσι 21 χρονών – ποιος να το σκεφτεί σήμερα; Ποια 20χρονη, 21 χρονών κοπέλα θα μπορούσε να μαρτυρήσει για την πίστη της για τον Ιησού Χριστό; Να σφάζονται μεταξύ τους, να χτυπιούνται, να βγάζουν το χειρότερο εαυτό τους – είναι έτοιμα όλα τα παιδιά να το κάνουν. Γιατί; Γιατί εμείς αυτό τους μάθαμε. Ε, κάποιοι τους μάθαμε αλλιώς, αλλά αυτό τους μάθαμε. Εμείς φταίμε γι' αυτό. Ενώ μια κοπέλα, η οποία δεν ήξερε τι είχε, από ευγενείς γονείς, ακολούθησε την οδό του μαρτυρίου, σταθερή στην πίστη της. Και βέβαια, θα μου πείτε: «Και για ποιο λόγο να το κάνουμε;» Αναρωτηθείτε μέσα σας, να βρείτε τον λόγο που ήρθατε σήμερα εδώ. Γιατί ήρθατε σήμερα; Για να τιμήσετε μια άψυχη εικόνα; Να φιλήσετε μια άψυχη εικόνα; Δεν έχει νόημα αυτό. Αυτό είναι ειδωλολατρία.

Εμπνεόμαστε από τη ζωή των μαρτύρων με την σχέση τους με τον Ιησού Χριστό. Αλλά μένουμε εκεί, γιατί, όπως είπαμε στην αρχή, είμαστε χλιαροί στην πίστη. Δεν

εμβαθύνουμε μέσα στην καρδιά μας, δεν αφήνουμε χώρο να μπαίνει ο Χριστός και η Εκκλησία Του, για να μας αλλοιώνει, να μας φτιάχνει, να μας κάνει νέους ανθρώπους, νεοηδείς, όπως ψάλλουμε στον κανόνα του Πάσχα. Ο αναστημένος Χριστός κάνει νεοηδείς τους χριστιανούς, τους ξανακάνει νέους, τους ξανακάνει καινούριους, σε νέα κατάσταση ζωής και σχέσεις με τον αναστημένο Χριστό.

Αυτό λοιπόν είναι το διακύβευμα και αυτό θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε στη ζωή μας. Αλλά για να τελειώσω, εμείς περί άλλων τυρβάζουμε. Μας απασχολεί το ένα, μας απασχολεί το άλλο, μας απασχολεί ο προσωπικός αριθμός, ο προσωπικός αριθμός τώρα. Βρε δεν εξομολογείσαι, δεν νηστεύεις, δεν κοινωνείς, και ο προσωπικός αριθμός σε μαραίνει, αφού είσαι παραδομένος εξολοκλήρου στον Σατανά. Ο προσωπικός αριθμός τώρα είναι το πρόβλημά σου; Βλέπετε πόσο, **είμαστε ψεύτικοι άνθρωποι, κάλπικοι, πόσο καλύπτουμε και δεν έχουμε τίποτα βαθύ μέσα στην καρδιά μας. Γιατί; Γιατί και όταν μαρτύρησε η Αγία Κυριακή, οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες ήταν ειδωλολάτρες, και τώρα ειδωλολάτρες έχουμε εκεί που κυβερνούν τον κόσμο. Ειδωλολάτρες είναι και αυτοί, δεν υπάρχει διαφορά.**

Σημασία έχει πως εμείς θα πιστέψουμε πραγματικά, και πως εμείς, ο καθένας και η καθεμία από εμάς, θα δώσουμε την προσωπική του μαρτυρία γι' αυτή την πίστη στον Ιησού Χριστό. Και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν. Τι είπε ο Κύριος; «Ζητείτε την Βασιλεία του Θεού και την δικαιοσύνη Του, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Ζητάτε να έχετε τον Θεό και να τηρείτε τις εντολές Του και όλα μετά θα προστίθενται στη ζωή σας.

Αυτό λοιπόν, αδελφοί μου, μας λείπει, και αυτό θα πρέπει να πάρουμε σήμερα από το μαρτύριο της Αγίας Κυριακής: να της ομοιάσουμε στην πίστη, στη σταθερότητα, στην ομολογία, στο μαρτύριο. Στη Συρία χύνεται αίμα Ορθοδόξων Χριστιανών – το βλέπετε. Εμείς ακόμη στην πατρίδα μας, δόξα τω Θεώ, δεν χρειάζεται να υποστούμε αυτό το μαρτύριο, αν θα μπορούσαμε να το καταφέρουμε, γιατί είπαμε, είμαστε χλιαροί πιστοί, δεν είμαστε πραγματικοί πιστοί. **Όμως, θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε το μαρτύριο της συνειδήσεώς μας, δηλαδή να είμαστε ευπρεπείς, αξιοπρεπείς, να είμαστε καλοί χριστιανοί, να αγαπάμε τον Θεό και τους άλλους ανθρώπους πραγματικά και όχι εικονικά. Και όταν αγαπάμε τον Θεό και τους άλλους ανθρώπους, αγαπάμε πραγματικά και τον εαυτό μας, γιατί τον φροντίζουμε πνευματικά και τον καταρτίζουμε να γίνει ανακαινισμένος άνθρωπος εν Χριστώ.**

Η Αγία Κυριακή αυτό έκανε και από το 280 μ.Χ., που μαρτύρησε, μέχρι σήμερα, η Εκκλησία συνέρχεται, όπως συνήλθε σήμερα, επίσκοποι, πρεσβύτεροι, διάκονοι και

ο λαός του Θεού, για να την τιμήσουμε. Αλλά για να την τιμήσουμε, θα πρέπει να
ομολογία της και την πίστη

τη ζωή μας, ο καθένας από

